

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันการผลิตสุกรในประเทศไทยมีแนวโน้มเป็นการผลิตเชิงการค้าโดยฟาร์มขนาดใหญ่หรือขนาดกลางมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่เดียวกัน การเลี้ยงสุกรของเกษตรกรรายย่อยเพื่อบริโภคหรือจำหน่ายเป็นรายได้เสริมให้กับครอบครัวก็ยังมีอยู่มากเช่นกัน โดยเฉพาะเกษตรกรชาวไทยภูเขาที่นิยมเลี้ยงสุกรพื้นเมืองหรือลูกผสมพื้นเมืองที่มีสีดำ ทั้งนี้เนื่องมาจากพื้นฐานความเชื่อที่มีสืบต่อกันมาว่าต้องใช้สุกรที่มีสีดำเท่านั้นในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและประเพณีต่างๆ ซึ่งสุกรดังกล่าวมีสมรรถภาพการผลิตต่ำเมื่อเทียบกับสุกรสายพันธุ์แท้จากต่างประเทศ แต่มีจุดเด่นในด้านการให้ลูกดกและเลี้ยงลูกเก่ง ทนทานต่อโรคและสภาพการเลี้ยงที่เลว โดยอาหารที่ใช้เลี้ยงส่วนใหญ่ยังเป็นอาหารธรรมชาติที่ประกอบด้วยพืชผักหรือเศษเหลือทางการเกษตรที่หาได้ง่ายในหมู่บ้านตามฤดูกาล ซึ่งมีคุณค่าทางโภชนาการต่ำจึงทำให้สุกรโตช้า ให้ผลผลิตต่ำ และใช้เวลาในการเลี้ยงนาน ทำให้ได้ผลผลิตไม่เต็มที่ตามศักยภาพการให้ผลผลิตของสุกรแต่ละสายพันธุ์ ดังนั้นการศึกษาถึงระดับความต้องการโภชนาการต่างๆ ของสุกรไม่ว่าจะเป็นโปรตีนหรือพลังงาน จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถปรับปรุงสมรรถภาพการผลิตของสุกรให้ดีขึ้นได้

พันธุ์สุกร ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการผลิตของสุกร เนื่องจากสุกรแต่ละสายพันธุ์ต่างก็มีอัตราการเจริญเติบโต อัตราแลกน้ำหนัก ความสามารถในการกินอาหาร และระยะเวลาที่ใช้ในการเลี้ยงเพื่อให้ได้น้ำหนักตามที่ต้องการ รวมทั้งคุณภาพซากแตกต่างกันออกไป ดังนั้นจึงมีความพยายามที่จะปรับปรุงสายพันธุ์สุกรเพื่อให้มีลักษณะตามที่ต้องการให้มากขึ้น โดยนำจุดเด่นของแต่ละสายพันธุ์มาใช้ในการผลิตสุกรลูกผสมสายพันธุ์ใหม่ เช่น สุกรพันธุ์หมยซาน ซึ่งเป็นสุกรพื้นเมืองของจีน มีจุดเด่นในเรื่องขนาดของครอกที่ใหญ่กว่าสุกรสายพันธุ์ยุโรป จึงมักถูกนำไปใช้เพื่อการเพิ่มขนาดของครอก ในขณะที่สุกรพันธุ์ดอร์หรือคมีจุดเด่นด้านอัตราการเจริญเติบโตที่สูง จึงมุ่งเน้นเพื่อใช้ในการปรับปรุงสมรรถภาพการผลิตเป็นหลัก หรือสุกรสายพันธุ์เปียบตรงมีข้อดีในเรื่องการให้เปอร์เซ็นต์เนื้อแดงสูงมากเมื่อเทียบกับสุกรยุโรปสายพันธุ์อื่นๆ ทำให้ถูกใช้ไปในการปรับปรุงคุณภาพซากอยู่บ่อยครั้ง เป็นต้น ดังนั้น การนำสุกรสายพันธุ์อื่นๆ มาใช้ในการปรับปรุงสมรรถภาพการผลิตของสุกรสายพันธุ์พื้นเมือง เพื่อให้เกิดเป็นลูกผสมสายพันธุ์ใหม่ จึงน่าจะทำให้สมรรถภาพการผลิตดีขึ้นกว่าสุกรพื้นเมืองแท้

นอกจากนั้น สมรรถภาพการผลิตของสุกรยังถูกควบคุมด้วยปัจจัยทางเพศ ซึ่งเป็นผลมาจากชนิดและปริมาณของฮอร์โมนที่ควบคุมลักษณะของแต่ละเพศ รวมไปถึงการทำงานของฮอร์โมนต่อเมตาบอลิซึมต่างๆ ของร่างกาย จึงทำให้สมรรถภาพการผลิตของสุกรแต่ละเพศมีความแตกต่างกัน

ดังนั้นการศึกษาวิจัยเชิงบูรณาการทั้งในเรื่องของระดับความต้องการสารอาหาร โดยเฉพาะ โปรตีนและพลังงาน สายพันธุ์ และเพศของสุกร จึงน่าจะช่วยในการปรับปรุงสมรรถภาพการผลิตของสุกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งสุกรพื้นเมืองและลูกผสมพื้นเมือง ซึ่งยังคงมีข้อมูลของสุกรสายพันธุ์ดังกล่าวอยู่อย่างจำกัด ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยนี้น่าจะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรผู้สนใจได้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาระดับ โปรตีนที่เหมาะสมต่อสมรรถภาพการผลิตของสุกรพื้นเมืองและลูกผสมพื้นเมือง
2. ศึกษาระดับพลังงานที่เหมาะสมต่อสมรรถภาพการผลิตของสุกรลูกผสมพื้นเมืองสายพันธุ์ที่มีสมรรถภาพการผลิตที่ดีที่สุดที่ได้คัดเลือกไว้แล้ว
3. ศึกษาอิทธิพลของสายพันธุ์และเพศสุกรที่มีต่อสมรรถภาพการผลิต

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการโภชนาหลัก คือ โปรตีนและพลังงานของสุกรพื้นเมืองและลูกผสมพื้นเมือง รวมทั้งอิทธิพลของสายพันธุ์และเพศต่อสมรรถภาพการผลิตเพื่อนำไปใช้ในการส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงต่อไป